ДЕЛЄҐАЦІЯ ТРУДЯЩИХ ПОЛЬЩІ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ЗУСТРІЧ НА ВОКЗАЛІ В ХАРКОВІ.

Робітнича газета "Пролетар" з 14. серпня пише:

Потяг має прибути хвилин за двадцять. Але на пероні вокзалу вже величезний натовп. Прийшли з прапорами, орхестрами, струнко вишикувалися лави, чекають на прибуття.

І тільки помітили поїзд, "Інтернаціонал" залунав і сила вигуків "слава" вкрили грюкіт великого паровозу і вокзальну метушню.

— Ось, ось вони, стоять біля вікон і виглядають з вагону, — чути голос якоїсь нетерплячої людини.

Лави вишикувались, пролетарі Харкова на вокзал надіслали своїх представників зустрічати дорогих гостей. Є тут і трудящі поляки, вони принесли гасла рідною мовою, вітаючи своїх братів.

— А Ланцуцький? Хіба він не приїхав? Ми ж так чекали на нього, — запитує один досить літній робітник-залізничник. Він вміє говорити польською мовою і Ланцуцького хотів бачити неодмінно.

— Ланцуцький трохи захорів і залишився у Москві. А завтра, а може навіть і сьогодні він прибуде у Харків, — пояснює один з делегатів залізничникові.

— А я його вже хотів запросити до нас. Він теж залізничник і напевне не відмовить нам в проханні.

— Дуже добре, дуже добре, що ви приїхали. Що не забули за нас, — обіймаючи делегата, говорить один з присутніх. Ми вам покажемо все, що в нас є. Ми запрошували делегатів Польщі давно.

— Так, але не можна було, не пускали, не дозволяли...

— Знаю, знаю, — перебиває його харків'янин, Пілсудський...

Так само, як зустрічають брата, сестру або рідну матір, що її не бачили давно, так тепло, по-товариському, по-пролетарському зустріли вчора гостей. Через парадні кімнати вийшли на Привокзальний майдан, підійшли до трибуни.

Біля трибуни вишикувався почесний караул, прибув піонерський загін.

— Хай живе радянська Польща! — пролунало з дитячих вуст піонерського загону.

ВІДКРИЛИ МІТИНҐ СОЛІДАРНОСТИ.

Декілька промов. Не дуже багато слів. Але зміст їх великий. Треба було бачити цей натовп біля трибуни, цих представників — металістів, залізничників, будівельників і інших спілок столиці, щоб уявити собі справжню радість, якою посміхнулися їхні обличчя, коли з трибуни пролунали слова голови делегації, — робітника лодзинських текстильних фабрик тов. Отто Маца.

— Я позапартійний робітник — говорить тов. Мац, — але я так само, як і мої товариші, хочу на власні очі побачити, як росте, розвивається і міцніє країна, де немає панів, де землі і фабрики належать трудящим.

Секретар ВУРПС тов. Кузьменко вітає делегатів від організованих у профспілки пролетарів України.

— Цей приїзд, — говорить він, — має надзвичайно важливе для нас значіння. Багато разів представники трудящих Польщі намагалися приїхати до нас, але кожного разу ці намагання кінчалися арештами, буржуазія не хотіла, щоб польські пролетарі довідалися правди про СРСР.

Проте немає такої сили, що стане на перешкоді утворенню тісного зв'язку між трудящими Польщі та робітниками і трудящим селянством першої в світі Радянської республіки.

Ми вам покажемо, як розвивається країна Рад і зокрема Радянська Україна. Ваш приїзд — закінчує свою промову тов. Кузьменко — ще зміцнить нашу братерську і клясову солідарність, а це запорука того, що наша міць, — міць всіх пролетарів, буде непереможна.

Від харківської партійної організації делегатів вітав тов. Соловйов. Велике враження справив палкий привіт юного піонера.

Польський делегат — деревообробник розповідав про життя польських пролетарів. Він говорив польською мовою. Але перекладача не треба було. Його розуміли всі. Розуміли, бо він говорив мовою кляси, що намагається скинути ярмо капіталу.

— Ми запрошували вас на з'їзд поляків, на конгрес, що відбувся недавно у Варшаві. Пілсудчики протестували. Вони заборонили вам приїхати, боялися, щоб з трибуни конгресу не пролунали слова про батьківщину всіх народів, про країну Рад, слова про вільну Україну, де наші брати-поляки живуть вільно, однаково з вами, беручи участь у будівництві соціялізму.

Сьогодні ми тут з вами разом і нам радісно, що ми бачимо ваші успіхи, бо ваше лихо — лихо всіх пролетарів, ваша радість — радість загальна для всіх трудящих.

Відповідав на промови гостей представник поляків, що живуть в Харкові тов. Швед.

— Ми просимо вас лише про одно. Ознайомтеся з нашим життям і всю правду розкажіть потім братам закордону.

Мітинг скінчився. Декілька хвилин мовчанки, орхестри грають "Інтернаціонал".

— Слава вільній Україні!

Це гасло на ввесь майдан пролунало польською мовою — гасло гостей.

ДЕЛЄҐАЦІЯ У ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ РАДІ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК.

13. серпня вдень, робітничо-селянська делеґація Польщі, Західньої України й Західньої Білоруси відвідали ВУРПС. Спільно з делеґатами відбулось урочисте засідання президії ВУРПС.

Вітаючи делегатів, голова ВУРПС т. Чувирін говорить:

— Ми просимо вас докладно ознайомитися з нашою роботою. Приїхавши на батьківщину, розкажіть всю правду робітникам, що послали вас до нас.

Секретар ВУРПС т. Кузьменко вичерпно відповідав на всі поставлені запитання.

Засідання президії ВУРПС, що мало характер теплої й дружньої розмови, тривало близько 3 годині.

Закриваючи засідання, тов. Чувирін зазначив, що у безпосередніх розмовах з робітниками на фабриках і заводах делегати дістануть ще цінніщу інформацію, ще наочніше побачать ту величезну роботу, що її провадить робітнича кляса СРСР за перемогу соціялізму.

В ДИТЯЧІЙ КОЛЬОНІЇ ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО.

Після засідання президії ВУРПС група членів робітничо-селянської делегації Польщі відвідала дитячу кольонію ім. Дзержинського. Робота кольонії справила на делегацію глибочезне враження.

Член делегації — деревообробник тов. Чорний на летючому мітингу заявив: "Те, що ми побачили у вашій країні, більше за всі наші сподівання й гадки. Наші діти працюють на заводах і фабриках по 10-12 годин, жадної охорони праці нема, жадне законодавство не захищає їх. Вчіться ж, працюйте, зміцнюйте рідну, близьку нам і вам батьківщину світового пролетаріяту".

ЗУСТРІЧ ПОЛЬСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ З ТРУДЯЩИМИ ХАРКОВА.

Вечером у Профспілковому саду відбувся великий мітинг-зустріч робітничо-селянської польської делегації з харківськими трудящими. Зустріч мала надзвичайно щирий характер. Делеґацію вітав секретар ВУРПС тов. Кузьменко. На привітання відповідали представники делеґації. Далі виступили з привітаннями представники харківських харчовиків т. Лебедєв, від харківської окопрофради тов. Зеліков і інші.

ПРИВІТ ВІД КИЇВСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

Повідомлення про приїзд на Україну делегації трудящих Польщі з радістю зустріли робітники Києва. Всі робітники харчовики та металісти звернулися з вітанням до польської делегації. "Ми певні, — пишуть робітники, — що повернувшись до Польщі, делегація правдиво розкаже про стан СРСР і викриє той наклеп, що поширює польська буржуазія про Радянський Союз. Шлемо наше братерське привітання мужнім представникам трудящих Польщі, що зуміли через фашістські рогатки переїхати на батьківщину трудящих усього світу — СРСР".

АНҐЛІЙСЬКИЙ ҐЕНЕРАЛ ОЦІНЮЄ ВЖЕ ВІЙНУ КИТАЮ З РАД. СОЮЗОМ.

Ще війни нема, а буржуазія робить вже припущення, хто вийшов би з неї побідником. Буржуазія хоче війни і пре до неї ріжними способами, хоч і не певна, що в китайському конфлікті програє Союз Радянських Республік. Це видно з заміток одного англійського генерала, що помагав протягом пяти літ організувати армію генералові Чан Цо-Лінові.

Ось що він каже:

Манджурська регулярна армія складається зі 180 тисяч жовнірів і має три бригади артилерії. Кожна бригада складається з трьох полків. Полк має 54 гармати. Майже всі гармати дрібного калібру. Всього на всього є дві батерії шестицалевих гавбіц. Гармати в добрім стані.

Дійсну силу китайської армії творять кулемети та метачі гранат. Піхота узброєна слабо: більшість карабінів старого типу. Кавалерії є тільки один полк. Літаків 100. Всі вони мають слабу боєву вартість.

Зате радянська армія є добре зорганізована, узброєна і значно перевищає боєздатність царської армії, а головне, що вона вірна своїм провідникам та ідеї.

Нема сумніву, що радянська армія побє китайську. Так говорить генерал буржуазної держави, яка є найбільшим ворогом Радянського Союзу.

Не сумніваємося ні на хвилину, що радянська армія зуміє боротись з напасниками, бо вона не буде сама — на її боці стане пролетаріят усього світу, а в тім числі і китайський.

ЧЕРЕЗ ГОЛОВИ ТВЕРДОЛОБИХ І ЇХНІХ СПАДКОЄМЦІВ.

Представник великої англійської машинобудівельної фірми "Віккерс" містер Гаррі Меткаф, перебуваючи в Москві, відвідав Головмашбуд. Там його прийняв член колегії главку тов. Оборін.

На довгочасній розмові Меткаф відзначив, що фірма "Віккерс" надзвичайно зацікавлена в радянському ринку і хоче зав'язати широким масштабом ділові взаємини. Маючи великий асортимент ріжних виробів машинобудівництва, кораблебудівництва, транспорту, текстильної промисловости тощо, фірма могла б довести постачання устаткування та напівфабрикатів для радянських підприємств приблизно до 150 мільйонів карбованців на найближче п'ятиріччя на умовах довгочасного кредиту.

Тов. Оборін докладно ознайомив Меткафа з номенклятурою машин і напівфабрикатів, які являють інтерес для нашої промисловости, підкресливши, що умови, ставлені фірмою, дають можливість говорити про великі угоди.

Тов. Оборін рекомендував містерові Меткафові почати переговори щодо закупівлі устаткування з безпосередніми споживачами — машинотехнічним синдикатом та імпортними радянськими організаціями — "Металоімпорт", "Текстильімпорт" тощо.

ЗАМІСТЬ СОБОРА — АНТИРЕЛІҐІЙНИЙ МУЗЕЙ.

Київська трудяща людність кількаразово прохала перед органами влади відібрати від релігійної громади приміщення Володимирського собору, щоб використати його на культурно-освітні потреби.

Секретаріят ВУЦВК-у задоволив це клопотання і передав Володимирський собор Народньому Комісаріятові Освіти, щоб організувати там Всеукраїнський анти-релігійний музей.

ВІСТИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

НОВЕ МІСТО НА УКРАЇНІ.

В перших днях липня відбулося засідання всеукраїнського комітету сприяння Дніпрельстанові. Засідання відбулося під головуванням голови Раднаркому Чубаря, з участю проф. Александрова, головного інжінера Дніпрельстану Вінтера та його заступника Ротерта.

Обговорювалася будова нового міста навколо Дніпрельстану. Вирішено побудувати місто протягом пяти літ. До 1933 року місто те не повинно мати більше 230 тисяч населення. При будові будуть використані найновіші досягнення техніки, санітарії тощо.

В найблищому році вже треба примістити 10 тисяч робітників, що працюють при будові Дніпрельстану. Будова міста почнеться в 1930 році. Місто це буде називатися Запоріжжя.

КІНО ПО СЕЛАХ УКРАЇНИ.

На Радянській Україні звернено пильну увагу на позашкільну освіту. Нема села, де не було би культурно-освітньої організації, бібліотеки, читальні, де селянство та робітництво поповнює освіту, вкрадену йому царським урядом.

Для більших успіхів, для дання можности скорше нагнати втрачене змалку, радянський уряд при читальнях та сель-будах заводить кіна.

До цього часу по селах України є 1,000 кін. Протягом пятирічки уряд має замір довести кількість кін по селах України до 5,000, що задоволить в 45 відсотках потреби села. Є також 18 пересувних кін; за пятилітку мають вони збільшитися до 338.

На ту ціль уряд виасигнує протягом пяти літ 18 мільйонів карбованців.

ВРОЖАЙ НА УКРАЇНІ.

Народній комісар торговлі Радянського Союзу заявив, що в біжучому році врожай на Україні значно кращий, чим в минулому. Уряд законтрактував у селян вже 5 мільйонів тонів, в той час, як в минулому році, тільки один мільйон 170 тисяч тон.

УКРАЇНА ОДЕРЖИТЬ ЩЕ 280 ТРАКТОРІВ.

На осінню сівбу Україна одержує ще 280 тракторів. Економічна Нарада розподілила їх так: 75 тракторів мають одержати радгоспи УРГО, 10 тракторів — держзаповідник кол. "Асканія Нова", 50 тракторів — машинотракторні станції Херсонщини, 45 — Миколаївщина, 25 — Мелітопільщина, 20 — Криворіжжя, 20 — Одещина, 14 — Гуманщина і 10 Шевченківщина. Решту — 11 тракторів одержать меліоспілки, дослідні станції та Київський Політехнічний Інститут.

УТВОРЕННЯ РИБНОГО ТРЕСТУ НА УКРАЇНІ.

Щоб поліпшити експльоатацію рибного господарства на Україні, Економічна Нарада ухвалила організувати Державний Рибний Трест, що в своїй виробничій діяльності має спиратися на рибальську кооперацію.

Перед новим трестом та рибальською кооперацією уряд покладає такі головні завдання: в 1929 — 30 р. довести улов риби до 2,750 тисяч пудів, а в 1930 — 31 — до 3,800,000 пудів.

Для цього треба відновити всі покинуті морські та річкові рибні участки на узбережжі Озівського й Чорного морей, а також Дніпра та Буга, відновити всі завмерлі прибережні чорноморські лимани й озера, сполучивши їх безпосередньо з морем.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ ПРО СРСР.

До Москви повернулась американська торговельно-промислова делегація, що одвідала найбільші райони СРСР. Серед членів делеґації є група американських журналістів, які, обізнавшись із виробництвом та умовами праці в СРСР, висказали такі думки через свого речника Виларда:

"Мене вразила величезна програма, що її ухвалив радянський уряд. Побачивши в ріжних місцях фактичні досягнення, я не можу сумніватися, що СРСР виконає цю програму. Виконання п'ятилітнього пляну — це велитенське індустріяльне завдання. Глибоке враження справило на мене ставлення уряду до національних меншостей. Це — здорова мудра й шляхетна політика.

Милс — спеціяльний кореспондент "Асошиейтед Прес" заявив:

"Із великим задоволенням мушу відзначити успіх, що його досягли в промислових центрах СРСР, які відвідала американська делегація".

Німецька комуністична газета "Роте Фане" (Червоний Прапор) доносить з Данцігу, що німецький корабель наладований амуніцією мав відплисти до Шангаю, але моряки проголосили страйк, ухвалюючи резолюцію проти достарчування амуніції ворогам Радянського Союзу.

ДЖЕК ЛОНДОН

СИЛА ДУЖОГО

(Продовження)

А що гроші були дешеві, то Собачий-Зуб мав багато більше охоронців. І що гроші дешево було робити, чимало людей почали виробляти їх собі. Але охорона штрикала тих людей списами й стріляла в них стрілами, бо вони розбивали плем'я. А розбивати плем'я був злочин, бо тоді м'ясоїди перейшли-б межу й повбивали-б всіх нас.

Товстий-Гладкий був голосом бога, але він узяв Перебите-Ребро і настановив його на жерця, так що він став голосом Товстого-Гладкого і мусів за нього говорити. Обоє вони мали служників. Так само й Мале-Пузо, й Триногий і Свиняча-Щелепа мали инших людей, що вилежувалися на сонечку навколо їхніх куренів, були їм за посланців і виконували їхні накази. Отож, що далі, то більше людей відривалося від праці, а тим, що далі працювали, стало важче робити. Отож, люди не схотіли робити й намагались винайти якихось способів, щоб инші люди робили на них. Косоокий винайшов такий спосіб: він перший зварив із зерна вогненне питво. Із того часу він більше не працював, бо, потай поговоривши з Собачим-Зубом, і з Товстим-Гладким і иншими власниками, умовився, що тільки він сам може варити вогненне питво. Та Косоокий не сам варив. Люди варили йому питво, а він платив їм грішми. Він продавав вогненне питво за гроші, і всі люди купували. І багато разків грошей віддав він Собачому-Зубові, Морському-Левові та й иншим власникам.

Товстий-Гладкий та Перебите-Ребро підтримали Собачого-Зуба, коли він брав собі другу й третю жінку. Вони сказали, що Собачий-Зуб є відмінний від инших людей, другий після бога, якого тримав у своєму курені Товстий-Гладкий. Собачий-Зуб теж так сказав і хотів довідатись, хто ремствував на те, що він узяв собі кілька жінок. Собачий-Зуб зробив великого човна й відірвав від роботи чимало людей, що потім, на сонечку вилежуючись, нічогісінько не робили, — тільки гребли замісто Собачого-Зуба, коли він сідав у човен. Він поставив Тигрову-Морду за головного понад усіма охоронцями, отже Тигрова-Морда став його правою рукою. Коли хтось не подобався Собачому-Зубові, то замісць нього, Тигрова-Морда вбивав того чоловіка. А Тигрова-Морда настановив біля себе ще одного, і той був його правою рукою: виконував його накази та вбивав замісць нього.

— Дивна річ: дні минали, ми працювали тяжче й тяжче, а проте їжі діставали менше й менше.

— А як же кози, зерно, грубі корінці й сажавка? — спитав "Той, що боїться темряви", — куди-ж усе ділося? Хіба не було більше їжі, щоб могли дістати її ті, що робили?

— Була, — погодився Довгобородий. — Троє на рибній сажавці ловили риби більше, ніж усе плем'я за попередніх часів. Та чи-ж я не казав, що ми були дурні? Ми здобували їжі багато, а діставали мало.

— Але-ж не зрозуміло, як це багато людей, нічого не роблячи, все поїдали, ввернув Жовтоголовий.

Довгобородий сумно хитнув головою.

— Собаки Собачого-Зуба обжирались, люди, на сонечку вилежуючись і нічого не роблячи, качались, як сир у маслі, а тим часом малі діти криком кричали, засинаючи голодні.

Швидконогий-Олень був вражений оповіданням про голоднечу і, відірвавши шмат ведмежого м'яса, настромив на рашпер і, засмаживши на жару, ум'яв його, плямкаючи губами. Довгобородий вів далі:

— Коли ми ремствували, Товстий-Гладкий вставав і голосом бога говорив, що бог відзначив мудрих людей і дав їм у власність землю, кіз, рибну сажавку та вогненне питво, і що без мудрих людей ми були-б подібні до тварин, як тоді, коли жили на деревах.

— Тоді знайшовся ще один, що став за співця пісень у ватажка. Люди його називали Блощиця, бо він був малий, з гарним обличчям і незграбним тілом, нікчемний в роботі. Він любив найситішого маслака, добірну рибу, тепле козяче молоко, найкраще стигле зерно та ще любив лежати близько вогню. Отак жив собі у ватажка під боком отой співець, вигадавши спосіб нічого не робити й гладшати. А коли люди де-далі-більше ремствували й почали камінням шпурляти у ватажків курінь, Блощиця співав пісень про те, як добре бути рибоїдом. Вони, мовляв, вибранці божі й найкращі божі створіння. Він казав, що м'ясоїди — мов та свиня й гадич, і що добре рибоїдам битися з ними і в бої вмирати, бо тим вони виконують волю бога, що велить нищити м'ясоїдів. Слова його пісні запалювали нас, як вогонь, і ми вимагали, щоб нас вели проти м'ясоїдів. Ми забувалися за свій голод, за свої нарікання й раділи, коли Тигрова-Морда вів нас через межу, за якою ми вбивали м'ясоїдів, радіючи з того.

— Але життя в Морській Долині не легшало. Щоб дістати собі їжу, був один спосіб: робити на Триногого, або на Мале-Пузо, або на Свинячу-Щелепу, бо вже більше не було землі, де людина могла-б посіяти собі зерно. І часто робочих рук було більше, ніж потребував Триногий та инші власники. Отож зайві люди голодували зі своїми жінками, дітьми та старими матерями. Тигрова-Морда запропонував, щоб вони, коли хочуть, пішли до нього за охоронців; багато зголоднілих пристали на це; відтоді вони перестали робити і тільки штрикали списами тих, що працювали й ремствували на те, що розплодилося стільки дармоїдів.

— А коли ми нарікали, Блощиця співав нових пісень. Він співав про те, що Триногий, Свиняча-Щелепа та инші є дужі люди і тому вони мали всього багато. Він співав, що ми повинні радіти, маючи в себе таких дужих людей, бо, як би їх не було, ми загинули-б від власної нікчемности та від м'ясоїдів. Тим то ми й повинні радіти, що такі дужі наклали на все свою руку. І Товстий-Гладкий, і Свиняча-Щелепа, і Тигрова-Морда, і всі багатії казали, що це правда.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: $4.00 на рік, $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одинокий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" одинокий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повищі часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису зокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor St., Winnipeg, Man.